

Петъръ (Пресича го)

. . . . Като не мога нищо да напиша,
Ще взема едно грошче. — ще го помириша;
И то ми стига и артисва, —
Каквото искамъ се написва.

Михалъ

Ами нали ще дойде време за нѣкой кяръ
Или по-добре да речемъ, — за нѣкой цѣръ
Ще ти се иска другъ да не го знае туй
Ами тогасъ ? ! И глухия Царъ нжли ще чуй
Научи се побратиме, че работа да вършишъ
Да не дойде време, та прѣсти да кършишъ.

Петъръ (Сърдито)

Стига ми си хортувалъ !
Доста ми си хитрувалъ !
Или си, байно, много спалъ,
Или те стѣга твой Михалъ *)
Виру — Миру — Киру
Голъ та гладенъ Спиро . . . **)

. . . . Знаялъ си езици

Нжл'нѣмашъ парици

Не ставашъ: ни за в'тикви ни за в'бобъ

Всѣкога ще бждешъ на хората робъ.

Имашъ ли дюкенъ,

Ти си веч' ученъ

Имашъ ли сирмия

Ти знашъ и философия.

*) „Стяга го Михалъ“ — трѣвненски изразъ; казва се на глупаво налудничавъ човѣкъ. Б. Д.

**) Детска присмѣхулка въ миналото — сега не се употребява. Б. Д.